

Uusi Jumalaa rakastava sukupolvi?

Jumala on antanut meille aikuisille erityisen tehtävän. Psalmin 78 alkuosassa meitä kehoitetaan kertomaan tulevalle jälkipolvelle siitä kaikesta, mitä Jumala on tehnyt. Hänen voimastansa, teoistansa ja ihmeistänsä. Miksi? Jotta tulevat polvet eivät unohtaisi Jumalan tekoja, vaan sukupolvi toisensa jälkeen laittaisi toivonsa ja luottamuksensa Jumalaan ja hänen käskyihinsä.

Olemme velvollisia – sekä etuoikeutettuja – välittämään Jumalan suuruutta nuoremmille sukupolville, jotta myös he saavat tulla tuntemaan Jeesuksen, Hänen tahtonsa ja rakkautensa. Lapset ja nuoret oppivat tuntemaan Jumalan vain, jos he saavat Hänestä kuulla.

Vapiksen lapsi- ja nuorisotyön valtakunnallinen näky on Unelma uudesta Jumalaa rakastavasta sukupolvesta. Unelman toteutuminen edellyttää, että me vanhempina olemme kertomassa lapsille ja nuorille ilosanoman, olemme auttamassa heitä ja opettamassa heitä auttamaan muita, kasvattamassa hengelliseen aikuisuuteen sekä varustamassa heitä.

Tulevan seurakunnan, tulevan sukupolven rakentamisen aika on nyt. Vapiksen nuorisotyönjohtajan Tommi Koivusen sanoin: ”Teemme työtä aina yksi sukupolvi kerrallaan. Seurakunta on aina yhden sukupolven päässä sukupuutosta, sillä sukupolven aikana on mahdollista menettää Jumalan tunteminen kokonaisesta kansasta. Työsämme on tärkeintä, että meidän nuoret oppivat tuntemaan Jumalan ja ra-

kastamaan Häntä omana Vapahtajanaan.”

Seurakunnan olemassaolo ei ole itsensänselvyys. Kuten mm. urheilussa, pitkälle tähtäävän, menestyvän joukkueen tulevaisuus on juniorityössä. Se on panostamista siihen, että vielä meidän jälkeemme on heitä, jotka jatkavat työtä. Vielä meidän jälkeemme on heitä, jotka rakastavat Jeesusta ja rakentavat seurakuntaa.

Tulevaisuuden seurakunnan rakennustyössä tarvitaan nykyistä seurakuntaa. Haluathan myös sinä olla tässä rakennusprosessissa? Mukana kutsumassa lapsia ja nuoria elämään, joka tuottaa kunniaa Jumalalle. Voit olla mukana rukouksin, siunaten, eri tavoin palvelemalla, jakamalla sinulle uskottuja lahjoja. Jumala on antanut sinulle omastaan. Lahjoja, joiden kautta sinä voit olla rakentamassa Jumalan seurakuntaa, tulevaisuuttakin ajatellen.

Anne Peltola

Vapisposti 3/2018

Pastorin sydämellä

Viimeisen parin vuoden aikana elämäni eniten vaikuttanut kirja Raamatun jälkeen on Peter Scazzeron tänä kesänä suomeksi julkaistu **”Tunneterve hengellisyys.”** Kirja paljastaa ja haastaa monia kieroja kasvaneita ajatus- ja toimintamallejamme siitä, millaista todellinen elämä muuttava hengellisyys on. Samalla se opastaa kristittyjen jo vuosisatojen ajan hyväksi havaitsemien, mutta meidän sukupolvemme huonosti tuntemien, hengellisten käytäntöjen omaksumiseen omaan elämäämme.

Mitä löytyy pinnan alla?

Kirjan kansikuvan jäävuori kertoo siitä, että päivittäisen tietoisuutemme alla piilee syviä kerroksia – yli 90% elämästämme, joita monet hengellisen kasvun ja opetuslapseuttamisen mallit eivät ole riittävästi koskettaneet. Varsinkaan sellaisia syviä sisäisiä haavoja ja synnillisiä tapoja, jotka ilmestyvät näkyviin kotimme suljettujen ovien takana koetelemusten, erimielisyyksien, ristiriitojen ja takaiskujen kohdatessa. Olemme usein jumiutuneet epäkypsälle tasolle tunne-elämässämme ja hengellisessä kehityksessämme.

Kasvun alueita minun elämässäni

Itse olin työvuosieni aikana seurakunnassa tottunut kovaan työhön, enkä vieroksunut sitä. Vastuuntuntoisena ihmisenä ja suuren työmäärän seurauksena olin valitettavasti laskenut ’jumalattoman kiireen’ sisälle elämäni ja sieluuni. En enää osannut pysähtyä, ja vain olla levollisesti Jumalan kanssa. Olin menettänyt kyvyn olla läsnä toisille ihmisille. En ymmärtänyt käsitellä erilaisia menetyksiä elämässäni... ja paljon muuta.

Jumala neuvoo elämän tien

Sitten Jumala puuttui tämän kirjan lukemisen kautta näihin elämäni asioihin, jotka eivät olleet Jeesuksen hallintavallan alla. Sen seurauksena olen päässyt uuden, elämäni rikastuttavan polun alkumetreille. Olen mm. löytänyt jotakin hiljaisuuden ja yksin Jumalan kanssa olemisen merkityksestä ja siunauksesta. Olen paremmin kosketuksissa itseeni, tunteisiini ja persoonallisuuteeni Jumalan rakastamana ihmisenä. Osaan olla läsnä, ja nautin syvemmin elämästäni jne. Tämä todella on elämän tie.

Kutsu todellisiin elämän muutoksiin

Teemme tänä syksynä muutoksia hengellisen kasvun suunnitelmaamme seurakunnassa. Siirrämme syvempää opetuksellista sisältöä sunnuntain jumalanpalveluksista torstain kasvuiltoihin. Minun ohjaamallani kanavalla paneudumme Tunneterve hengellisyys –kirjan opetukseen alustusten, pienryhmäkeskustelujen ja kotitehtävien avulla. Tarkoitukseni on luoda mielekkäitä puitteita syvemmälle elämän muuttumiselle Jeesuksen seuraajina. Hanki kirja itsellesi ja lue se, ja tule mukaan torstain kasvuiltaan. Seurakunnan jäsenenä saat kirjan edullisempaan hintaan 24 euroa Joelin Kirjasta ja myös tilaisuuksiemme yhteydessä.

Jukka Laamanen

Kutsu

”Miten sinä sait kutsusi?” ja ”Nyt saat vihdoinkin lähteä kutsuasi toteuttamaan!” Näin on minulta kysytty tai minulle sanottu usein vuosien aikana. Kerron mielelläni, miten koen saaneeni kutsun Kaukoitään juuri sinne minne menin. Nyt olen tullut takaisin Suomeen (nopeammin kuin itse toivoin) toistaiseksi pysyvästi. Katsoin lentokoneen ikkunasta rakkaaksi tulleita vuorijonoja. Loppuiko kutsuni tähän? Mikä on kutsunsumus?

Jeesuksen seuraajina meidät on kutsuttu ensisijaisesti seuraamaan Häntä, tuntemaan Hänet ja menemään minne Hän vie. Kutsun vastaanottaessamme annamme Hänelle päätösvalan. Hänen kanssaan kulkiessamme Hän pyytää meitä välillä johonkin erityistehtävään seurakunnassa, perheessä, ystäväpiirissä, yhteiskunnassa jne. Joskus erityistehtävän kutsu vie meidät kauas, joskus se pitää meidät lähellä. Jotkut näistä kutsuista kestävät lyhyitä aikoja, jotkut ehkä vuosikausia, harvempi koko elämän. Joskus olemme kiitollisia uudesta vaihteesta ja tehtävästä, välillä taas haluaisimme kynsin hampain pitää kiinni vanhasta menemättä uuteen.

Ei, en koe, että kutsuni olisi loppunut siihen, kun palasin Suomeen. Eräs ”erityistehtäväjakso” selvästi päättyi, mutta kutsu jatkuu samana. Tämä risteyskohta vie minut Isän luo ja kysyn mihin Hän on minut kutsunut, mikä on lähellä sydäntäni. Menen Hänen jalkojensa juureen sanoen taas kerran: ”Tässä olen, lähetä minut.” Lähetä minut arjessa, lähetä minut... anna minun seurata sinua. Kutsu ei ole kadonnut

minnekään, vaikka yksi erityistehtävä saikin uuden, ison käänteeseen. Kutsu on kuin tie, jossa on erilaisia pätkiä ja lenkkejä. Kenenkään kutsu – tai minkäänlainen kutsu – ei ole suurempi tai pienempi, tärkeämpi tai vähäisempi kuin toinen. Meidät jokainen on kutsuttu omilla lahjoillamme ja luonteellamme Suuren Jumalan tielle ja tehtäville. Meidän tehtävänä on seurata sitä kutsua ja tietä, joka juuri meille on annettu. Seurakuntana – sekä paikallisena että maailmanlaajuisena – kutsumme nivoutuvat yhä kauniimmaksi kokonaisuudeksi Hänen valtakunnassaan.

Onko jokin asia, joka yhä uudelleen ja uudelleen saa sydämesi sykkimään? Tämä asia on hyvin todennäköisesti kutsuasi. Lähde siihen ja ole siinä rohkeasti – sen aikaa, kun se kestää ennen seuraavaa erityistehtäväkutsua.

Seurakunnan lähetti Katri

Kutsumuksen tiellä emme aina tiedä, mitä seuraavan mutkan takana on. Tiedämme, että Kutsuja on kanssamme ja tie on paras mahdollinen.

ps. Jos osaat edes murun englantia, niin kuuntele (ja lue sanat) laulusta, joka on viime vuosina puhunut minulle syvästi kutsusta. ”No Higher Calling” <https://www.youtube.com/watch?v=xDPyLEn4-FU>

Nuortentyö

Syksy on mielenkiintoista aikaa, jota odottaa aina innostunein, kuin myös ristiriitaisin fiiliksin. Toisaalta sitä iloitsi siitä, kun jälleen on uusien mahdollisuuksien alku. Toisaalta taas monia juttuja joutuu aloittamaan myös uudestaan alusta, mikä on aina työlästä. Erityisesti nuortentyössä korostuu kysymys siitä, että ketkä kaikki ovat enää syksyllä paikalla. Pyörä pyörii.

Kesän aikana päivitimme työnkuvaustani. Kun aloitin nuorisotyönjohtajana, työni keskittyi ensisijaisesti nuorten aikuisten ympärille. Nyt vastuuta on siirretty enemmän näille nuorille aikuisille itselleen, jolloin itse voin paremmin keskittyä ”oikeiden nuorten” parissa tehtävään työhön. Olenkin jo pidemmän aikaa halunnut panostaa nuorempaan sukupolveen. Nyt siihen voisi olla tarvittavia resursseja. Muutoksen tuulet siis puhaltavat!

Kun mietin yhteistä seurakuntaamme, sitä aina välillä vähän jännittää. Joskus ehkä pelottaakin, mitä sitä kaunistelemaan. Nykyajan ihmisten elämät ovat todella täynnä. On opiskeluita, töitä, harrastuksia, ajanvietteitä, laajoja ystäväpiirejä. Yhä useammalla on lisäksi parisuhde ja ehkä myös perhe. Jossain vaiheessa ihmisen pitäisi levähtääkin. Ei olekaan ihme, että monet kaipaavat, että juuri seurakunnan kokoukset olisivat näitä levähtämisen paikkoja. Toki seurakunnan kokousten tulee olla tätäkin. Kuitenkin ajattelen, että jos kaikki olisimme mukana rakentamassa yhteistä seurakuntaamme, kenenkään ei tarvitsisi väsyä. Usein kuitenkin tilanne kääntyy siihen, että vastuun

kantaminen jää muutamien harteille. Ennen pitkään nämä henkilöt väsyvät, ja ottavat ”lomaa seurakunnasta”. Voitekko kuvitella!? Lomaa seurakunnasta. Voiko surullisempaa tilannetta olla. Tämä kertoo siitä, ettei kaikki mene ihan putkeen. Itsekin jouduin pitämään lähes kaksi kuukautta sairauslomaa keväällä. Samaan tilanteeseen en haluaisi enää ajautua.

Ehkä vielä joku päivä yhteinen toimintakulttuurimme muuttuu radikaalisti. Kokisimme kunnia-asiaksemme, että jokainen laittaa oman kortensa kekoon - yhteiseksi iloksi, hyödyksi ja rakennukseksi. En ole aivan varma, mikä meitä pitää paikallaan. Aika, jossa elämme, haastaa seurakuntaa monella tavalla. Onneksi luottomme on Jumalassa, joka voi jälleen puhalttaa uutta elämää ruumiiseensa. Hänelle me tätä työtä teemme, ja onneksi saamme tehdä sitä Hänen voimassaan. Armosta käsin tähänkin syksyyn, eipä tätä parempaa perustusta voisi edes toivoa.

Joona Mäntynen

Wilden perheen kuulumiset

”Sillä minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.” (Jeremia 29:11-12)

Alun perin tämä rohkaiseva Jumalan lupaus kuului Israelin kansalle. Uskomme kuitenkin, että se kuuluu yhtä lailla kaikille Hänen omilleen! Kuluneen kevään ja kesän aikana mekin olemme saaneet perheenä kokea, miten Taivaan Isä on pitänyt meistä huolen ja johdattanut.

Pilvi aloitti tänä syksynä opinnot Lyseon lukiossa ja Heini ahertaa Lyseon peruskoulun yhdeksännellä luokalla. Sopeutuminen erilaiseen koulusysteemiin on vienyt aikansa, mutta tytöt ovat selvinneet muutoksesta hyvin. Opiskelu suomen kielellä sujuu heiltä molemmilta jo mukavasti. Kevään ja kesän aikana Heini luki vapaa-ajallaan myös ruotsin kielen 7. ja 8. luokan oppimäärät, joten nyt hän voi jatkaa ruotsin opiskelua yhdessä luokkatovereidensa kanssa.

Merjan viimekeväinen työ alakouluikäisten maahanmuuttajalasten suomen kielen opettajana sai jatkoa elokuussa, ja tällä kertaa töitä on luovassa koko lukuvuodeksi. Tämä on suuri ilon ja kiitoksen aihe.

Pekka on puolestaan kiitollinen siitä, että hänelle on avautunut mahdollisuus työskennellä Suomen Piipiasseuran käännöskonsulttina tammikuusta 2019 alkaen. Pekan työalueena tulee olemaan Saharan eteläpuoleinen Itä-Afrikka (ks. kartta), missä eri maissa työskentelevät kansalliset tiimit tekevät varsinaisen käännöstyön. Pekka tulee tekemään käännöstarkistukset pääasiassa kotona Joensuussa, minkä lisäksi hän matkustaa muutaman kerran vuodessa Afrikkaan käymään tekstit läpi yhdessä käännöstiimien kanssa. Vapaakirkon lähetystoimikunta ja hallitus ovat suhtautuneet myönteisesti tähän uuteen yhteistyökuviin, ja Vapaakirkko neuvotteleeekin parhaillaan Piipiasseuran kanssa virallisen yhteistyösopimuksen yksityiskohdista.

Voidakseen toimia käännöskonsulttina Piipiasseurassa Pekan täytyy täydentää aikaisempia teologisia opintojaan, ja erityisesti heprean kielen osaamistaan. Kuluvan syksyn aikana Pekan päätyö onkin opiskella hepreaa ja eksegetiikkaa Itä-Suomen avoimessa yliopistossa.

Olemme kiitollisia Taivaan Isälle Hänen ihmeellisestä johdatuksestaan ja huolenpidostaan kuluneiden kuukausien aikana, ja haluamme kiittää myös rakasta kotiseurakuntaamme ystävydestä ja rukoustuesta näissä perheemme uusissa vaiheissa!

Pekka, Merja, Pilvi ja Heini Wilde

Seurakunnan kutsumuksesta ja antamisen kulttuurista

Seurakunta on suhdeverkosto, jossa Jumalan tahto ja kutsu toteutuvat. Suhdeverkostona olemme osa suurempaa verkostoa, Suurta Tarinaa. Seurakunnalla on kuitenkin oma kutsumuksensa, oma tarinansa, sen oma erityinen osa isompaa Tarinaa. Toteuttaakseen kutsumustaan seurakuntaa tarvitsee erilaisia resursseja eli voimavaroja. Kutsumuksen toteuttamiseksi tarvitaan sekä suhteita (verkostoa) että aineellisia varoja (henkilökunnan palkkaus, toimitilat).

Millaisessa tarinassa sinä haluat olla mukana? Kun uskaltautuu sisälle Tarinaan, on mahdollista löytää oma paikkansa siinä. Oman kutsun löytäminen ja vahvistumien vaatii suhteita, joissa voimme kasvaa ja kysellä.

Olo tuntuu turvalliselta, kun on ihmisiä ympärillä, jotka kuuluvat samaan Tarinaan ja jotka seuraavat omaa kutsuaan ja rakentavat samalla samaa yhteistä Tarinaa. Kun löytää oman paikkansa Tarinassa, on helppo sitoutua ja innostua. Jokaista tarvitaan, sillä muuten paikka jää tyhjäksi. Silloin Tarinasta puuttuu jotain.

Kuuliaisuus kutsumukselleen on elinikäinen oppimismatka, jossa antaminen on uskollisuuden ja luottamuksen osoittamista Kutsujaa kohtaan. Joensuun vapaaseurakunnan pitkä historia ja kutsumus lasten ja nuorten työhön on kantanut hyvää hedelmää. Kutsuja ei ole koskaan jättänyt varustavaa seurakuntaa pulaan. Saamme innostua ja iloita seurakunnastamme! Voimme osoittaa rakkauttamme ja uskollisuuttamme Jumalaa kohtaan antamalla takaisin siitä, mitä meille on uskottu. Antaminen ei rajoitu ainoastaan rahaan, vaan kattaa kaikki lahjat, joita olemme saaneet. Lapsiin ja nuoriin satsaaminen on varmasti kannattavaa, koska se näyttää olevan Joensuun vapaaseurakunnan pitkäaikainen kutsumus. Iankaikkisuuteen kantavat 'sijoitukset' ovat rahassa mittaamattomia.

On hienoa, että seurakunnan arvoissa välittyy kutsumus lasten ja nuorten parhaaksi, levosta käsin, hyväksyvästi, yliluonnollisesti ja omaperäisesti. Voimistukoon uusi antamisen ja välittämisen kulttuuri seurakunnassamme!

Mirjami Ikonen

Kolehdit ja rakennuslahjoitukset tammi-heinäkuu 2018					
Kolehdit	Budjetti	Erotus	Rak.lahjoitus	Budjetti	Erotus
135 692,36	153 370,00	- 17 677,64	26 958,00	35 405,51	- 8 447,51
Kolehdit ja rakennuslahjoitukset tammi-heinäkuu 2017					
136 359,97	153 370,00	- 17 010,03	37 911,69	35 405,51	2 506,18

Herran kukkarossa kuitenkin

Seurakunnan iltaapäiväkerho lippaanat aloitti neljännen toimintavuotensa tänä syksynä. Nyt mukana on täysi ryhmä, 15 lasta. Onneksi koululaiset tulevat koulusta useimmiten porrastetusti. Hulinaa ja mäiskettä kuitenkin riittää omaksi tarpeeksi. Ohjakset täytyy olla aika tiukalla, että selvittää hengissä. Päivät ovat vaihtelevia. Välillä on hyvin rauhallista, kuin Herran kukkarossa ja voimme viettää yhdessä ihania hetkiä. Joskus taas raskaita päiviä, että voisi ottaa lopputilin.

Herran kukkarossa? Mistä moinen sanonta on tullut? Sanonnan merkitys on olla hyvässä turvassa ja se näyttääkin perustuvan Raamatun sanaan.

Jos joku ryhtyy sinua vainoamaan ja tavoittelee henkeäsi, niin Herra, sinun Jumalasi, pitää henkeäsi tallella kuin kukkarossa, elävien joukossa, mutta vihollistesi hengen hän linkoo pois kuin kiven (1. Sam. 25:29)

Isossa ryhmässä tunnelma tiivistyy ja levoton maailmaa näkyy tietysti myös lapsissa. Vihollinen on joku muu kuin lapsi. Kun teemme hengellistä työtä, koemme myös sitä kautta usein vaikeuksia. Rukous ja esirukous on tärkeää, usein se tuppaa meiltä unohtumaan.

Muistutan siitä myös itseäni. Ilman Jumalaa emme voi mitään ja Hänen kanssaan mitä tahansa.

Siis voimme jokainen luottaa pysyvämmme hengissä ja turvassa kaikissa elämämme tilanteissa, etenkin niissä vaikeissa, koska Hän on kanssamme.

Ennen kuin opiskelijat tulevat työharjoittelun kautta avuksi iltaapäiväkerhoon, on selvittävä alkusyksystä yksin. Etenkin iltaapäiväaika klo 14-15 tuntuu haasteelliselta, kun pitäisi siivota välipala, auttaa lapsia läksyissä ja seurata salissa vipeltäviä tenavia. Kädet ja jalat loppuvat kesken. Niitä kun on vain kaksi.

Olisikohan teillä jollakulla aikaa tulla auttamaan iltaapäiväkerhossa vaikkapa välipalan merkeissä tai läksyjenteossa? Yhdenkin tunnin apu viikossa olisi hieno juttu. Ennenkaikkea lapset kaipaavat läsnäoloa. Yksinkertaiset asiat ovat lapselle luksusta, turvallinen olo ja läsnäoleva aikuinen. Kiitos rukouksista lasten ja työmme puolesta. Mukavaa syksyn alkua kaikille!

Ota yhteyttä Siskoon, p. 040 518 5020 tai IP -numeroon 044 239 1501

Antin kootut selitykset

*”Älkää pitäkö itseänne muita parempina vaan asettukaa vähäosaisten rinnalle”
Room.12:16b*

Meillä useimmilla on joitain elämämme Raamatun jakeita, joissa tunnistamme elämämme kutsumusta. Usein ne jakeet ovat meille siksi niin rakkaita, koska ne osoittavat sitä mikä on juuri meidän kutsumuksessamme sitä tärkeintä.

Jos olemme Kristuksen seuraajina pyytäneet Jumalaa johdattamaan elämäämme, Hän antaa meille tehtävää, johon Hän myös antaa meille ne ainutlaatuiset lahjat joilla voimme palvella Häntä. Sinun tehtäväsi on erilainen kuin minun ja se voi olla vain sinun.

Usein jokin elämäsi Raamatun jae vahvistaa sinua siinä kutsussa Hänen seuraajanaan. Niin on myös minun kohdalla.

Joensuussa palvelemiseni on tullut nyt päätökseen. Valmistuin siihen ajatuksen kesän aikana ja ratkaisuni ei ollut helppo. Rakastan Kristuksen seurakuntaa ja näen sen ainoana maailman toivona, mutta omalla kohdallani näen myös kutsun asettua niitten rinnalle jotka elävät vielä täysin ilman Jeesus toivoa. Keski-Suomessa synnyinkotikulmillani toimiva kristillinen sosiaalialan järjestö on nyt kutsunut minut työyhteysteensä.

Työ on oleva haastavaa, mutta olen kokenut saaneeni siihen sen oman täsmäkoulutukseni ja voin vain tässäkin kohdin luottaa Kutsujaani.

Joensuun vapaaseurakunta siis te kaikki rakkaat uskon ystävät, olette antaneet tänä lyhyenäkin aikana minulle jotain sellaista mitä juuri tässä elämäni vaiheessa tarvitsin. Sydämellisen rakkauden ja kaiken sen tuen sekä kohtaamisen mitä me kaikki tarvitsemme. Samoin myös työntekijä-tiimin varauksen rohkaisu ja kanssakulku oli jotain mitä niin tarvitsinkin.

Joensuun vapaaseurakuntana olette minun ihmisiäni ja minä teidän ihmisenne. Jeesus tuli ihmiseksi ja asettui meidän rinnallemme, asetutaan mekin toistemme rinnalle.

Rakkaudella siunaten Antti

Koostetta kesän 2018 Kohtaamisen Paikoista

Olimme kutsuneet kaikki seurakunnan varsinaiset jäsenet (ja seurakunnan jäsenet) kirjeitse kesän 2018 Kohtaamisen Paikkoihin, yhteensä yli 370 henkilöä. Kokoonnuimme 12 kertaa eri puolilla Joensuuta ja ympäristöä 5.6 – 7.8 välisenä aikana. Tilaisuuksissa oli mukana yhteensä noin 150 henkilöä; jotkut olivat mukana useampaankin kertaan. Kohtaamisen Paikkojen tarkoituksena oli mm. luoda rennot puitteet toistemme kohtaamiselle, sekä antaa mahdollisuuksia keskustelulle ja kysymyksille ajankohtaisista aiheista.

Mitä sinulle kuuluu?

Iltojen aikana juteltiin ensin omasta jaksamisesta. Jokainen sai piirtää kuvan omasta ilmeestään, jonka avulla sitten kertoi, mitä hänelle juuri sillä hetkellä kuului.

Mitä sinulle kuuluu? onkin tärkeä kysymys, joka avaa mahdollisuuksia todelliseen elämän jakamiseen, niin ilojen kuin surujen.

Kokemuksia seurakunnasta

Keskustelu kääntyi usein aivan itsensä kokemuksiimme seurakunnastamme. Millaisena koet seurakuntamme toiminnan nykyisin? Mitkä asiat

tuottavat iloa, huolestuttavat tai ihmeyttävät sinua? Mistä haluaisit kysyä? Ilon aiheita olivat mm hyvä ilmapiiri, usean ikäiset ihmiset ja lahjakkaiden muusikoiden suuri määrä. Huolenaiheista syvimpinä nousivat esiin toiminnasta poisjääneet ihmiset sekä seurakunnan taloustilanne.

Ajatuksia lisärakentamisesta

Iltojen aikana keskusteltiin myös Katernalatalon mahdollisesta lisärakentamisesta. Lähes kaikissa paikoissa yhtäältä nähtiin lisärakentamisen tarve, mutta toisaalta taas huoletti se, mistä siihen löytyy rahat. Erityisesti päiväkotihanke ja sen ympärille rakentuvat ajanmukaiset lastentilat saivat kannatusta. Voimakkaasti esillä oli myös ajatus, että nyt on ensin tarve keskittyä ”aineettomaan seurakunnan rakentamiseen”, erityisesti keskinäisen yhteyden vahvistamiseen.

Kokemus Kohtaamisen Paikasta

Kohtaamisen Paikat koettiin pääasiassa erittäin myönteisinä. Mukana olleet seurakuntalaiset olivat iloisia saadesaan tulla yhteen, tavata vanhoja tuttuja ja tutustua heille uusiin ihmisiin. Useassa paikassa toivottiin jatkoa vastaavanlaisille kokoontumisille.

Yksi ajatus yli muiden

Omalle sydämelleni näistä kesän kohtaamisista jäi yksi ajatus yli muiden: jos seurakuntamme **Jumalalta saama lahja** kaikkina näinä vuosikymmeninä on ollut **lasten ja nuortentyö**, niin kutsuuko Jumala nyt meitä rohkeasti panostamaan uuteen sukupolveen antamalla heille perintönä erityisesti tätä tarkoitusta varten rakennetut lisätilat päiväkotieineen?

Jukka Laamanen

Lasten Syyskuu

tiistaisin MAMMASOLU klo 9.30

tiistaisin PARTIO klo 18-19.30

ma-pe ILTAPÄIVÄKERHO klo 12-16.30

sunnuntaisin LASTEN SUNNUNTAI klo 16

La 19. klo 15-17 Valon Pisaroiden harkat

Su 2.9. **klo 14** Lasten Sunnuntai - SyysStartti

La 8.9. klo 10-16 Versomaassa Koko perheen syysseikkailu:

Kadonneiden mustikoiden arvoitus

La-su 8.-9.9. Partion retki Versomaahan ja Kolvananuuroon

La 22.9. klo 15-17 Valon Pisaroiden tanssiharkat

La 29.9. klo 15-17 Valon Pisaroiden tanssiharkat

Tervetuloa!

JNS
VAPIS

KOKO PERHEEN SYYSSEIKKAILU

JNS
VAPIS

Kadonneiden Mustikoiden Arvoitus

VERSOMAASSA HAKA-MAJALLA LA 8.9. KLO 10-16

Versomaan metsissä on paljastunut
outo mysteeri:

kaikki mustikat ovat tipotieessään!

Mitä metsässä on oikein tapahtunut?

Liittyvätkö poluille ilmestyneet jäljet katoamiseen?

Tule mukaan etsimään vastauksia ja selvittämään

Versomaan arvoitusta!

Yhteislähtö Kanervalatalolta klo 9.30. Varaathan mukaan lämpimät
ulkoiluvälineet, kumisaappaat sekä saunakampeet (mahdollisuus
jäää saunomaan klo 16 jälkeen). Tapahtuma on ilmainen; sis. lounas ja
välipala. Ilmoittautuminen ja kyytitarpeet ti 4.9. mennessä Anne
Peltolalle, p. 040 7508633/ anne.peltola@svk.fi.

TERVE-
TULOA

Mila, Aino ja Heini Kiponniemessä seuris-juhlassa

Seuris on yhteyttä ja ystäviä

"Elämäni upein kokemus"

Tänä kesänä vapiksen seurikselle eli seurakuntakoululeirille osallistui Joensuu kolme nuorta: Aino Kettunen, Heini Wilde ja Mila Huovinen. He viettivät parisen viikkoa heinäkuussa Kiponniemessä yhdessä ohjaajien, isosten ja reilun viidenkymmenen seurislaisen kanssa. 15-vuotiaille tarkoitetun seuriksen käy kaiken kaikkiaan vuosittain reilu sata nuorta.

Innokas kuukaudentakaisen seuriskokemusten kertausta sekä uusien, yhteisten leirituttujen kuulumisten vaihto alkaa heti Ainon, Heinin ja Milan kohdatessa. Selvästi huomaa, että heillä on takana paljon hyviä, jaettuja muistoja. Ajatus seurikselle lähdöstä oli jokaisen kohdalla syntynyt tai vahvistunut isomman sisaruksen suosituksen myötä. Vapiksen valtakunnallisilla leireillä Mila on ehtinyt käydä jo monesti, kun taas Ainolle valtakunnallinen leiri oli ensimmäinen. Suomeen muuton myötä myös Heinin seurikselle meno tuli mahdolliseksi.

Seurispäivään mahtui monenlaista ohjelmaa: mm. opetusta, erilaisia toimintapajoja, sopivassa määrin vapaa-aikaa, hauskanpitoa isosten vetämillä iltanuotioilla sekä yhteysiltoja.

Kysyttäessä, mikä oli leirillä parasta, kaikilla kolmella on sama vastaus: ihmiset.

- Yhteishenki siellä oli mahtava. Kaikki ihmiset olivat ihania. Oli hienoa saada myös paljon uusia ystäviä ympäri Suomea ja tutustua samanikäisiin vapislaisiin, kolmikko hehkuttaa.

Ihmisten lisäksi Milan, Ainon ja Heinin mieleen olivat jääneet erityisesti yhteysillat. Yhteisilloissa ylistettiin yhdessä ja niin opettajat, isokset kuin viimeisenä iltana leiriläisetkin todistivat niissä elämästään.

- Kun muut kertoivat omia tarinoita, huomasin, miten hyvin tarinoiniin pystyy samaistumaan. Monet käyvät läpi samoja juttuja kuin itse käy, Heini pohtii.

Tytöt suosittelevat seurista ehdottomasti muille ja aikovat mennä sinne uudestaan – isosen roolissa.

- Seuriksella sain kokea tähänastisen elämäni upeimmat kaksi viikkoa. Koska leiri oli niin hyvä, haluan itsekin olla mukana mahdollistamassa muille hyvän kokemuksen, Aino tuumaa. Mila ja Heini ovat samoilla linjoilla.

Isoseksi pääsyä pitää odottaa vielä kaksi vuotta, mutta kahta vuotta ei sentään tarvitse odottaa seurislaiten seuraavaan kohtaamiseen.

Vaikka seuris on ohi, leiriläiset pitävät toisiinsa yhteyttä. Osa laskee jo päiviä, jolloin he näkevät uudestaan seuraavassa valtakunnallisessa nuortentapahtumassa.

Anne Peltola

Kuvat: Pekka Wilde ja Iida Kettunen

Kokoonnumme yhdessä

Tiistaisin rukousiltaan

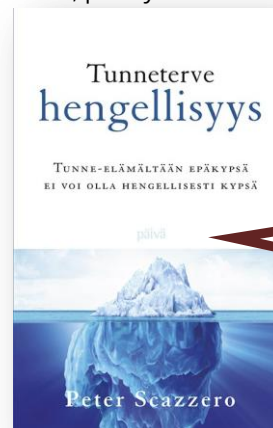
Rukoileva seurakunta on voimakas, täynnä Pyhää Henkeä oleva seurakunta.

Paholainen vihaa rukoilevia ihmisiä ja rukoilevaa seurakuntaa.

Yhteistä rukousta seurakuntalaisten johtamana tiistaisin klo 18.30 alkaen.

Torstaisin kasvuiltaan

Aloitamme tänä syksynä uuden arkki-illan kokoontumisen, jonka tarkoituksena on tuoda mielekkäitä puitteita syvemmälle elämän muuttumiselle Jeesuksen seuraajina. Ilta koostuu kahdesta osiosta: 1. yhteistä rukousta ja ylistystä 2. kahdella eri kanavalla alustuksia, opetusta, pienryhmäkeskustelua yms.

Jukka Laamanen ohjaa kanavaa, jossa paneudutaan *Tunneterve hengellisyys* -kirjan opetuksiin.

Joona Mäntynen luotsaa eri ryhmiä työstämään heille itselleen tärkeitä aiheita.

Kasvuillat torstaisin 13.9. alkaen klo 18.30 – 20.30.

Sunnuntaisin jumalanpalveluksiin

Vapiksen sunnuntait eli jumalanpalvelukset alkavat 9.9. alkaen jälleen klo 16.00. Joka kuukauden kolmas sunnuntai on kaksi jumalanpalvelusta, klo 11 ja 16. Syksyn aikana teemme jumalanpalvelusten sisältöön hieman muutoksia; mm tilaisuuden kesto on lyhyempi ja nuoret aikuiset tulevat mukaan niiden toteuttamiseen.

24 euroa
Joelin Kirjasta ja
tilaisuuksiemme
yhteydessä.

Nuorimmiston esittely

Matias Karppinen

Nuorimmiston puheenjohtaja

Ikä: 31

Koulutus/mitä opiskelee: Sosionomi/musiikin tuottaja/säveltäjä

Missä asiassa haluaisit nähdä seurakuntamme kasvavan: Kekseliäässä rakastamisessa

Maria Heikkinen

Ikä: 27

Koulutus/mitä opiskelee: Opeopiskelija (Luokan-, psykologia ja teologia)

Missä asiassa haluaisit nähdä seurakuntamme kasvavan: Keskinäinen rakkaudellinen perheyhteys, johon myös uudet olisivat tervetulleita ja sitä kautta muihin ihmisiin.

Tiia-Mari Alastalo

Ikä: 28

Koulutus/mitä opiskelee: Kasvatustieteen kandi

Missä asiassa haluaisit nähdä seurakuntamme kasvavan: Haluaisin nähdä eri sukupolvien palvelevan yhdessä toisiaan rakastaen ja valtakuntaa rakentaen niin lähellä kuin kaukana.

Minna Tolppanen

Ikä: 31

Koulutus/mitä opiskelee: Farmaseutti

Missä asiassa haluaisit nähdä seurakuntamme kasvavan: Yhteistä rukousta ja opetuslapseutumista - sitä, että uskomme muuttuu todeksi omassa arjessamme.

Paula Aukee

Ikä: 22

Koulutus/mitä opiskelee: Oikeustieteiden opiskelija

Missä asiassa haluaisit nähdä seurakuntamme kasvavan: Haluaisin, että rukouksimme enemmän ja että olisimme yhtä.

Sakari Tolppanen

Ikä: 31

Koulutus/mitä opiskelee: Filosofian tohtori

Missä asiassa haluaisit nähdä seurakuntamme kasvavan: Yhteisessä rukouselämässä ja siinä, että vaikutetaisiin enemmän myös seurakunnan seinien ulkopuolella.

Inka Kuisma

Ikä: 19

Koulutus/mitä opiskelee: Muusikko

Missä asiassa haluaisit nähdä seurakuntamme kasvavan: Haluaisin nähdä aitouden kulttuurin kasvavan seurakunnassamme.

Elisa Kekkonen

Ikä: 30

Koulutus/mitä opiskelee: Yömerkonomi

Missä asiassa haluaisit nähdä seurakuntamme kasvavan: Haluaisin nähdä seurakunnan kasvavan sukupolvien välisessä yhteydessä